

Manifest over kinderen en opvoeden.

Kinderen geven het beste van zichzelf. Zij schenken ons als opvoeder vaak geluk, maar ook frustreren zij ons, irriteren ons, claimen ons, doen ons pijn en stellen ons teleur. Deze gevoelens vertellen ons, waar een diepere kijk gewenst is in en naar onszelf.

Elke dag herinneren kinderen ons ook aan de lichtheid van het bestaan en op welke wijze we een meer speelse houding kunnen hebben naar het leven. Kinderen houden loyaler van ons dan wie dan ook in deze wereld. Elke dag vergeven zij ons onze mislukkingen en ons gebrek aan geduld. Voor al deze dingen verdienen onze kinderen onze diepste dankbaarheid.

Echt ouder worden vraagt om inschrijven in de school van samenleven. Onze kinderen brengen ons de lessen. In deze school is het niet geoorloofd onszelf als goede of slechte ouders te bestempelen; hier behoren we te accepteren dat wij allen leren en groeien. Ieder van ons is een bijdrage aan de doorgaande evolutie van ouderschap: we leren van elkaar, we onderwijzen de ander en we delen onze struikelingen en onze triomfen.

We zeggen dat we onze kinderen groot brengen, maar dat is maar de helft van de waarheid. Groei is wederzijds, dus brengen onze kinderen op hun beurt ons weer verder. Dus waar ligt onze uitdaging als ouders: *'kunnen we ouderschap omarmen als meest transformerende persoonlijke groeiproces?'*

Als we dat doen dan is de meest diepgaande vervulling gewaarborgd.

Het doet pijn te zien dat veel kinderen behandeld worden als objecten die gecontroleerd dienen te worden of waarover macht wordt geplaagd (kindermishandeling) in plaats van als mensen waar je mee verbonden bent, die waardering nodig hebben en waarvan geleerd kan worden.

Barneveld, december 2011